

مبانی فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی

مجید فرضی^۱، رحمان اسلامی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی پردیس شهید بهشتی زنجان

۲- دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی پردیس شهید بهشتی زنجان

چکیده

فلسفه، روش درست اندیشیدن، راه خردمندانه زیستن، و کوشش برای شناختن هستی است. علوم انسانی، عمدتاً آمیخته با اندیشه های فلسفی و ارزش های مبتنی بر اصول مفروضه غیر تجربی و متأثر از آن است و از همین رهگذر باید متناسب با تفکر فلسفی صحیح و ارزش های مقبول دینی و الهی بازسازی گردد. فلسفه تربیت اسلامی، معطوف به تربیت اسلامی به عنوان یک آرمان است. تربیت اسلامی به عنوان یک آرمان، عمارت منطقی باشکوهی است که همه اجزا و عناصر آن باید مطلوب باشد علم فلسفه از علوم مبنایی و بنیادین در معرفت بشری شمرده میشود. معمولاً فلاسفه در این علم به پی جویی حقایق کلی هستی و وجود و لوازم و عوارض آن پرداخته اند. فلسفه آموزش و پرورش یا همانا فلسفه تعلیم و تربیت، یک علم میان رشتهای است که به بررسی رابطه آموزش و پرورش و فلسفه می پردازد. هرگونه تعریفی از فلسفه خود در حقیقت گردن نهادن به روشی خاص در پژوهش فلسفی است، کما اینکه در بسیاری از تعاریف ارائه شده درباره فلسفه، ذکر روش علم فلسفه از اجزاء تعریف قرار داده شده است. هدف از نوشتن این مقاله آشنایی مختصر با مفاهیم فلسفه، رابطه فلسفه با تعلیم و تربیت، مبانی فلسفه تعلیم و تربیت، اهمیت و ضرورت فلسفه تربیت و دیدگاه فیلسوفان درباره فلسفه تعلیم و تربیت می باشد که با روش اسنادی شامل کتاب ها و مجلات منتشر شده، سایت های علمی معتبر، آیات نورانی بخش قران کریم، احادیث و... بهره گرفته شده است. برای روشن شدن ارتباط فلسفه با تعلیم و تربیت لازم است ابتدا مفهوم فلسفه و تعلیم و تربیت را بیان نمود و سپس رابطه آنها را در پیوند با فلسفه بررسی کرد. **کلید واژه:** فلسفه، فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، تعلیم و تربیت، تربیت اسلامی، مبانی فلسفه تربیت.